

VERNIEUWINGEN

Rotterdam, 19 november 1982

Goedenavond vrienden.wat ongewone oorsprong. O, wat ik zeggen wil, niet dat ik iemand wil hinderen of iets opleggen, maar het geluid van uw ventilator zal ongetwijfeld uw opnamen onhoorbaar maken. Waarmee u kunt zien dat zelfs de geest niet geheel vreemd is aan de moderne techniek. En dat hebben we wel nodig. Het is u misschien niet bekend dat de flux van de zon - en dat is dus het aantal vrije neutronen dat kan worden opgevangen in feite - aanmerkelijk is verminderd, is teruggelopen tot ongeveer een kwart. Dat is gebeurd tussen, zeg, 1976 en nu.

Als je dat natuurkundig wilt bekijken, is er een oorzaak voor te geven. De zon heeft een tijd lang een baan doorlopen door ruimte, waarin nogal wat materie zat, behoort tot een bepaalde nevel. En nu is ze eruit gekomen. En ze is bezig eigenlijk om zich nu te herstellen naar eigen werking toe. Als de zon anders functioneert, ja, dan functioneert eigenlijk alles een beetje anders. Want wat een zon beleeft, dat beleven ook alle planeten. En wat een planeet beleeft, dat beleeft alle leven wat er op woont.

In dier voege kun je al zeggen: er is dus een verandering opgetreden, die op het ogenblik praktisch tot stilstand is gekomen verder. We hebben op het ogenblik, geloof ik, 1,2 per eenheid vrije neutronen. Maar in ieder geval er is iets veranderd.

Wanneer je die veranderingen dan bekijkt, dan moet je ze ook interpreteren in de zin van hetgeen er in de mensheid gebeurt. Het blijkt bijvoorbeeld dat de menselijke temperamenten aan het veranderen zijn. De manier waarop een mens leeft en denkt, is kennelijk een beetje veranderd. Die veranderingen kun je natuurlijk niet helemaal overzien, al lubbert (*Lubbers is minister president (red.)*) het hier en daar al een beetje, maar je kunt in ieder geval constateren: vele vaste theorieën en waarden, die zijn eenvoudig, hup, de deur uit.

Wanneer we beroepen nemen als bijvoorbeeld de psychologie met al zijn neventakken van psychotherapeuten etc., dan zien we dat deze mensen altijd systeemdenkers zijn geweest. En tot voor kort hing je iemand aan. Je was een volgeling van, ja, noem maar Freud en Jung bijvoorbeeld, een van de twee natuurlijk. Of van één van de vele andere goeroe's, die op dit terrein zijn opgetreden. Dat was een bepaald systeem, een methode van interpreteren en men meende dat dat wetenschap was.

Nu is er de laatste tijd een verandering ontstaan, vooral in de praktijk natuurlijk. Een leerling, die kiest nog altijd voor een bepaald systeem, een bepaalde methode.

Maar in de praktijk blijkt dat je te maken hebt met een méngsel van al die dingen; je hebt niet alleen te maken met de meer mystieke benaderingen; je hebt niet alleen te maken met de éigenlijk op het onbewuste en de drangverschijnselen gebaseerde reeks uitleggingen. Je hebt te maken met een heel complex geheel.

Ook dát wijst erop dat er iets verandert, maar niet alleen dit. We hebben bijvoorbeeld ook te maken met de parapsychologie. En nu kun je zeggen: die parapsychologie is lange tijd een liefhebberij geweest. In zekere zin is dat waar, omdat men verschijnselen onderzocht en constateerde, waarbij de uitleggingen over het algemeen alleen vage theorieën waren en soms zelfs emotionele aanpassingen aan éigen methoden van leven en denken, aan de godsdienst bijvoorbeeld etc.

Ook daarin zien we de laatste tijd een verandering. Het is niet voor niets dat in landen als bijvoorbeeld Rusland en China op dit ogenblik in feite méér officiële aandacht wordt gewijd aan alle verschillende soorten van paranormale begaafdheid als genezing, helderziendheid of wat dies meer zij dan in vele Westerse landen. Het is geen wonder dat men in de medische wetenschap een beetje huiverig staat daartegenover. Kan ik me echt voorstellen.

Aan de andere kant is al weer gebleken dat kwalen, die ongeneeslijk heten of alleen met hele grove maatregelen als bestraling werden aangepakt, nu ook aangepakt kunnen worden op een hele andere manier met voedingsstoffen, met bepaalde enzymen misschien. Zelfs de visie op het evenwicht op aarde is aan het veranderen. Wanneer je ziet hoe op het ogenblik, soms eigenlijk wat overdreven, men bezig is om de ecologie van de wereld weer een klein beetje op poten te helpen, dan is er toch wel een groot verschil t.a.v. de 40 jaar geleden zeker bestaande visie dat de aarde er is voor de mensen om te exploiteren en zo lang we maar leven kunnen is het wel goed.

Ook in takken van wetenschap als de economie bijvoorbeeld, zien we grote veranderingen optreden. Zeker, de economie is theoretisch, dat weten we allemaal. En je hebt hier ook je bepaalde systemen, je kunt uitgaan van de getallen in het verleden, maar meer en meer blijkt dat er een groot aantal factoren zijn, die je niet in kunt passen in het geheel. Het eerste wat men daarbij opmerkt natuurlijk, dat zijn de grote internationale bedrijven, die soms enorme verschuivingen, niet alleen van kapitaal, maar zelfs van werkgelegenheid en eventueel welvaart tot stand brengen. Maar je hebt ook nog te maken met allerhand evenwichten, afspraken. En dat alles beïnvloedt eigenlijk die economische invloed zozeer dat men langzaam maar zeker zelfs in die kringen een klein tikje meer empirisch is gaan denken. Gaan denken vanuit de feiten en het heden en niet meer vanuit feiten, die misschien over honderd jaar volgens de theorie waar zouden moeten worden.

Een grote schok voor een hele hoop systemen. En daaronder wil ik zeker ook de grote georganiseerde kerken rekenen. Ze zijn uitgegaan van een systeem. Een hiërarchisch opgebouwd geheel, waarin iedereen zich heeft aan te passen en waarbij men enorme invloed kan uitoefenen. En nu blijkt dat die invloed niet meer uit te oefenen is. Men is uitgegaan van het standpunt dat je mensen, desnoods duizenden jaren, alles kunt laten offeren, opdat een nageslacht, dat ze niet eens kunnen overzien, eens in een paradijs zal leven. Het sprookje pakt niet meer.

Het is misschien begonnen met een aantal vrouwen, die zeiden: wij willen ook goeie lippenstift. En op het ogenblik zien wij dat óók in dergelijke landen in feite

een verbruikstelsel op gang is gekomen. Typerend dat 3% van het landbouwooppervlak van de Sovjet Unie op het ogenblik voor méér dan een derde voorziet in de voedselbehoefte. Daar blijkt dan weer uit dat het goelakkensysteem misschien wel socialistisch verwerpelijk is, maar dat het kennelijk ook toch wel zijn voordelen heeft. En zelfs in China is men afgestapt van de absolute gelijkheid en begint men weer te denken aan beloning en prestatie.

Dat zijn allemaal dingen, die gewoon materieel verklaarbaar zijn. En alles wat nu volgt, dat is dus voor u een veronderstelling.

Ik weet het dan toevallig, maar ik bevind me wel in een toestand, waarin u voorlopig nog niet hoopt te verkeren, neem ik aan. Ik ben namelijk dood. Ik leef toch.

Er zijn gééstelijke invloeden. Die invloeden, die komen van bepaalde groeperingen af, Witte Broederschap, Verborgene Priesterrijk en nog een paar zelfs. Er zijn daarnaast invloeden, die direct geënt zijn op een, zeg maar, een grotere werkelijkheid, waar u deel van uitmaakt. Wij noemen dat dan maar, om het eenvoudig te maken, geestelijke invloeden, maar ze zijn in feite veel meer dan dat. Je zou kunnen zeggen: ze zijn de wétten van een grotere kosmos, die onder omstandigheden ook meer materieel tot uiting kunnen komen, zelfs op uw wereld of in het menselijk gedrag en denken.

Deze invloeden nu, die gaan uit van een harmoniemodel. Een harmoniemodel op aarde is theoretisch denkbaar, maar niet praktisch. Omdat namelijk de gehele wereld is gebouwd op tégenstellingen. Het is alleen het bestaan van tegenstellingen, waardoor de manoeuvre mogelijk wordt bij wijze van spreken. En zodra de tegenstelling wegvalt, ontstaat er een verstarring.

Dat harmoniemodel, dat moet dus uitgaan van een zo groot mogelijke harmonie zonder dat je daar gelijktijdig alles bij vernietigt wat voor de mensheid groei en vooruitgang kan zijn.

De oplossing, die men heeft gevonden in de geest, is doorgewoone bepaalde invloeden versterken, andere verzwakken.

Een groot gedeelte van de anti-oorlogsgevoelens, die over de hele wereld steeds sterker worden, hebt u niet alleen maar te danken aan de atoombom. U hebt ze wel degelijk te danken aan geestelijke invloeden, die juist dit denken proberen te versterken. En wat is het resultaat? Zelfs degenen, die vóór de bom zijn, zijn er niet meer voor om de bom te gebruiken. En degenen, die er tégen zijn, krijgen meer en meer invloed en kunnen daardoor vele excessen afremmen. Nou, dat is een prettig gebeuren, nietwaar.

Dan kun je eens gaan kijken wat er bijvoorbeeld economisch aan de hand is. Op het ogenblik is het aantal werklozen - wij hebben dat overigens al een groot aantal jaren geleden gezegd -, in Nederland en omringende landen boven de vijf miljoen gekomen. Alles bij elkaar. De situatie vergt níet alleen maar dat je werkt vindt. Werk is eigenlijk in zekere zin iets wat alleen maar als een aanvulling van het spél noodzakelijk zou moeten zijn. Maar ja, goed, de wereld denkt er nog anders over. Het meest belangrijke is juist dat je komt tot een nieuwe maatschappijvorm, waarbij iedereen kan werken aan díe dingen, waar hij eigenlijk in opgaat, de liefhebberij. Terwijl 'ie in veel mindere mate betrokken zal kunnen zijn bij de normale productieprocessen. En die kun je dan ook rustig aan automaten en robots overlaten.

Het is duidelijk dat men zover nog níet is. Maar men komt wél steeds verder.

In Japan bijvoorbeeld is een fabriek, die een groot aantal verschillende producten maakt, waaronder auto's, daarnaast elektronica. En daarnaast ook nog eens een keer - dat weten de meesten hier misschien niet, maar daar wel - verlichtingsornamenten en meubels, die mede voorzien zijn eventueel van bedrading en schakeling. Deze firma zou normalerwijze voor hun productie 20.000 man nodig hebben. Op het ogenblik hebben ze er 1400. Van die 1400 werken er 800 bij administratie, dus eventueel de bestellingen opnemen enzovoorts. De handel drijven, registreren. Er zijn er 400 die te samen met de robots, dat moeten we zeggen, zorgen voor de verzending en afwikkeling van verzending. Eventueel de juiste aanvoer van materialen. En dan zijn er bij die 400 op het ogenblik 70, die niets anders doen dan zorgen dat de robots goed functioneren.

Dat er nog een stuk of tien zijn, die dan in bedieningskamers zitten om te kijken of alles voortdurend wel goed gaat, dat is bijna vanzelfsprekend.

De productiviteit van deze firma wordt op het ogenblik terug gelegd. Het blijkt namelijk dat, wanneer ze op 100% zou draaien, ze enorme voorraden zou maken, die niet af te zetten zijn. Want overal zijn elders bedrijven, die minder rationeel werken, maar die ook hun producten kwijt moeten. En dan loop je dus tegen tolgrenzen aan en zo, hè.

Wanneer je nu de juiste beïnvloeding kunt gebruiken, dan zou eigenlijk iedereen - laten de vakbonden het in 's hemelsnaam niet horen, maar het is echt waar - moeten gaan automatiseren. Men zou de computer op zijn juiste plaats een belangrijke functie moeten geven. En daarvoor in de plaats het meer creatieve werk, het werk waar je eigenlijk toch wel de mens zelf bij nodig hebt, a.h.w. vrijstellen. Je kunt werken, wanneer je wilt, en je kunt werken, wanneer je niet wilt, maar dan alleen wanneer je iets gedaan hebt, wat je niet mag. Begrijpt u wat ik bedoel?

Op deze manier zou je die hele maatschappij kunnen omvormen. De middelen zijn er op dit ogenblik. Deze wereld kan en nu sluit ik niets uit, dus ook niet de voedselproductie. Een bevolking van al het noodzakelijke voorzien binnen een eeuw en in die eeuw zorgen dat iedereen voldoende te eten heeft. Dat iedereen op alle artefacts, alle kunstproducten a.h.w. kan krijgen wat 'ie nodig heeft, terwijl de werkelijke arbeid afneemt. En daarentegen, ik zou zeggen, de artistieke bezigheid en de liefhebberij, een steeds groter rol gaan spelen. Waarom kan dat niet? Vanuit de geest zou dit een schitterende oplossing lijken.

Elke mens is voor een groot gedeelte het product van de wereld, waar die in leeft. En wanneer je in de wereld hebt geleerd 'hoera' te roepen voor iemand, of die wat presteert of niet, dan roep je 'hoera'. En als je hebt geleerd dat je door een kruisje te slaan, Gods zegen afroept en dat je die hard nodig hebt, dan sla je een kruisje. Ook al doe je dat misschien zo gehaast, dat het meer lijkt of je last hebt van vliegen.

Conditionering is niet alleen maar, zoals men wel eens denkt, datgene, wat je maatschappelijk meebrengt. Het is ook nog wat je uit je verleden meebrengt. Wanneer we rekening houden met de moderne regressietechnieken, dan kun je al nagaan hoeveel mensen eigenlijk problemen meebrengen in dit leven, die ze uit een vorig leven hebben meegebracht. En dat die tussentijd niet uitdrukbaar is, ja, dat is niet zo verwonderlijk, want hoe moet je over iets praten geen woorden voor zijn.

Al die dingen bij elkaar, die zorgen ervoor dat de mens op dit ogenblik nog werk zien als prestige. Dat ze macht niet zien als iets, wat hen verteert, maar als iets wat hen verheerlijkt. En zolang dat zo blijft, ach, dan kan die vernieuwing maar heel geleidelijk en langzaam gebeuren.

Maar een economische crisis, zoals de huidige, die brengt gelijktijdig de noodzaak tot rationalisatie in het bedrijfsleven mee, dat zult u met me eens zijn. Er is geen bezwaar tegen, zolang er een afzetmogelijkheid is. U weet dus, een fabrikant is iemand, die afzet nodig heeft en er de voorkeur aan geeft, als 'ie de verbruiker daarbij kan afzetten. D.w.z. dat verbetering van productie geen oplossing is, wanneer er niet gelijktijdig een vergroting van afzetmogelijkheid is.

Door het compensatiesysteem, dat op het ogenblik bestaat, is dat niet zo gemakkelijk. Maar naarmate dat compensatiesysteem verandert, wordt het ook eenvoudiger om rationeel te produceren, optimaal gebruik te maken van al uw mogelijkheden, en gelijktijdig toch te zorgen dat je producten inderdaad aan de noodzaken, aan de eisen van de mens beantwoordt. Nou ja, daar is de geest ook mee bezig. Want we weten heel goed, dat je de conditionering van de mensheid niet een, twee, drie, kunt omkeren, dat vraagt wel een eeuw, of meer. Maar daar hebben we ook geen bezwaar tegen, wanneer er maar langzaam iets verandert.

De vernieuwing op het ogenblik betekent eigenlijk een beetje het einde van een toch wel te materialistische benadering van alle leven. We hebben bijvoorbeeld helemaal niets tegen Darwin. In zekere zin heeft 'ie gelijk. Uit hetzelfde leven zijn de apen voortgekomen en degenen, die zich nu mensen noemen.

Maar het is niet een eenvoudig systeem geweest van steeds maar een kleine evolutie en zo gaan we verder. Het is niet alleen maar een kwestie geweest van opeens iets gebeuren of geleidelijk iets gebeuren. Het is een vreemde mixture geweest, waarbij voortdurend sprongmutaties zijn voorgekomen, die soms veroorzaakt werden door oorzaken in de soort, soms door oorzaken vanuit een omgeving, van buitenaf dus.

Kijk, al die dingen, die op losse schroeven komen te staan, die zijn dus voor de mensen op dit ogenblik niet zo erg prettig. Je kunt zien dat overal in de wereld de deskundigen worstelen om hun illusie van deskundigheid te kunnen behouden, terwijl ze voortdurend worden geconfronteerd met bewijzen van het tegendeel. Ik neem het ze niet kwalijk, ik kan ze begrijpen. Maar het feit dat al die dingen, die zij op het ogenblik verwerpen en onmogelijk achten, steeds méér invloed gaan uitoefenen, bewijst dat er een zeer scherpe verandering plaatsvindt in deze jaren. Nu zijn er een hele hoop pessimisten. Hè, het is ook trouwens de neveltijd en heel wat mensen zijn t.a.v. de toekomst beneveld. Ze zien het niet meer zitten en dus hopen ze dat de aarde aan zijn einde komt. Voor degenen, die het nog niet weten, 1984, wist u dat?

Er zal een meteoriet uit de ruimte komen, een betrekkelijk grote, die zal de aarde raken en de aardassen omkantelen. Nou, ik denk eerder dat het bewustzijn van de gelovigen kantelt, wanneer het 1985 is geworden. Anderen zeggen: er zal een atoomoorlog uitbreken. Alweer diezelfde wens; we zien geen uitweg meer, laat die wereld dan maar kapot gaan, dan zijn wij ervan af. Maar een atoomoorlog betekent in feite dat al degenen, die macht hebben, ze kwijtraken. En dat betekent dus ook dat het eigenlijk iets is, wat je alleen maar héél beperkt aandurft. Het einde van de wereld is nog ver weg. Het zou voor veel mensen gemakkelijker zijn. Het is soms gemakkelijker om dood te gaan dan om je op totaal nieuwe omstandigheden en mogelijkheden in te stellen. Daarom komen er

ook veel zelfmoorden voor. Maar de verandering gaat verder. En de mensheid gaat ook verder. En dan is er geen sprake van wat je natuurlijke selectie zou kunnen noemen, al doet men wel veel al of dat waar is. Het gaat doodgewoon om de vraag wie zich, ongeacht de omstandigheden waaronder of de invloeden waardoor, zich kan aanpassen aan de verandering. Kun je het niet, dan ga je ten gronde. Dan kun je de sterkste, de knapste, de machtigste mens zijn, dan ga je er aan ten gronde. Maar als je voortdurend kunt integreren in die vernieuwing, dan gaat het misschien wat pijn doen zo nu en dan, maar het lukt je.

Een collega van mij heeft deze vergelijking gemaakt: eigenlijk leeft de mens nog te zéér in zijn beperkte wereldje, alsof het een éi zou zijn. Een vogel, die de eischaal doorbreekt met de eitand, doet een pijnlijk en uitermate uitputtend werk. En wanneer 'ie naar buiten breekt, is 'ie vaak niet eens in staat onmiddellijk die eischaal geheel achter zich te laten. Het lijkt me een érg mooi beeld voor die toekomst waar 'ie voor staat.

We kunnen natuurlijk allemaal een beetje goedkoop maken, u weet hoe dat gaat.

En dan zeggen we: er zullen wonderen gebeuren. Maar wat is een wonder? Een wonder is een gebeurtenis, die je niet kunt verklaren. Punt. Wat is een tovenaar, een wonderdoener? Dat is iemand die regeltjes kent, die jij nog niet kent, zodat je niet begrijpt wat 'ie doet, hè. Nou, er zullen wonderen gebeuren vanuit het standpunt van deze tijd, ongetwijfeld. Maar waar komen die uit voort? Ze komen voort uit de innerlijke mens. De innerlijke mens maakt op het ogenblik een heel wonderlijk proces door. Aan de ene kant is er een neiging om het innerlijk leven en de buitenkant steeds scherper te scheiden. Dat zijn die zéér verstandelijke mensen, waarvan je soms zou denken dat ze zelfs geen hart meer hebben. Aan de andere kant is er een neiging om eigenlijk je innerlijk zó zeer naar buiten te brengen, dat je geen rekening meer houdt met de materiële situatie, waarin dat gebeurt. Dat is op het ógenblik de hoofdscheiding. Maar in beide gevallen kán men zo niet verder gaan. En wie zoekt zichzelf te handhaven - en dat doet praktisch elk wezen dat in de materie leeft en elke geest, die zich bewust is van zijn eigen existentie -, zal men proberen dus om te komen tot het interpreteren van hetgeen in het ik is zonder daarbij hetgeen buiten het ik bestaat uit het oog te verliezen. En dan ga je niet meer proberen om die wereld a.h.w. óm te vormen; je gaat gewoon proberen om vanuit je zélf anders te zijn. Omdat je zelf ánders

bent, denk je anders, je straalt anders uit. Dan verander je de reacties van de wereld om je heen. Kunt u het nog volgen? Ja, nog niemand die zegt: wat een onzin? Valt me ontzettend mee, valt me ontzettend mee, eerlijk.

Ik probeer dus gewoon de zaak simpel te houden. Al hetgeen ik nu zeg, dat hadden we veel uitvoeriger kunnen doen, maar ik ben uitgegaan van mijn eigen kennen. Ik heb er bij gezegd: zo is dit niet bewezen en niet bewijsbaar. Ik probeer het alleen aannemelijk te maken. Nu ga ik nog één stap verder en dan kom ik terecht op een terrein, waar u misschien in gelooft, maar waarbij voor een mens een weten in de huidige menselijke zin bijna onmogelijk is. Dat een mens op is gebouwd uit verschillende, zeg maar onderdelen, nou, dat kunt u zo langzamerhand wel begrijpen. Hij heeft niet alleen maar een lichaam, hij heeft daarnaast ook nog een geest. En in die geest schuilt bovendien nog een ziel, terwijl je die geest nog in kunt delen in een áantal klassen van bewustzijn, waarin geestelijk bestaan mogelijk zou zijn.

Kunt u zich misschien ook voorstellen dat er tussen de wereld van de mens en die andere werelden een soort begrenzing bestaat. Natuurlijk moeilijk om je dat in te

denken. Hoe moet je het noemen. Een soort veld van kracht. Een soort laag van ontzettend veel licht waar energie in zit. Het zijn allemaal vergelijkingen, ze zijn allemaal een beetje onjuist.

Maar er is één ding zeker: tussen de mens op aarde en de werelden van de geest, die bewust beleefbaar zijn, ligt die grens. Daar ligt deze sfeer, noem het maar, van kracht.

Omdat u nu niet alleen bestaat op aarde, maar bovendien in de geest in zekere mate actief bent - u dat nou beseft of niet -, hebt u ook déél aan deze kracht, aan dat licht. Maar dat betekent dat u daaruit zoudt kunnen putten. In de geest zult u dat in zekere mate doen. Het is door dit contact bijvoorbeeld dat je een geestelijke sfeer opbouwt vanuit je eigen gedachten.

Maar wanneer de géést dat kan doen, zou ze dat misschien óók kunnen doen t.a.v. de materie. Wanneer de vóórstellingen van de geest en het besef van de materie maar stérk genoeg en gelijktijdig genoeg zouden optreden. Kunt u het volgen?

Nu stel ik dit: het is voorlopig nog een stelling en het zal waarschijnlijk ongeveer 1200 jaar duren voordat het júist en enigszins aantoonbaar wordt. Dus wat dat betreft niet te veel hoop koesteren voor de nabije toekomst, hè. Let op: een mens die in zich zo scherp bewust kan denken als een geest dit normalerwijze doet, kan vanuit zich een vorm voorstellen, tot stand brengen. Wanneer die vormvoorstelling niet in strijd is met de gedachtenprocessen om hem heen, zal élke vorm, gezien de kracht waarover hij beschikt, gaan beantwoorden aan de vormvoorstelling, die hij uitdraagt.

Ja, nou heb ik het weer een beetje verwarrend gemaakt voor sommigen.

❖ *Hij is eigenlijk nog in zomerland.*

Zoiets. Laat ik het heel simpel zeggen: hier staat een bezem -staat er natuurlijk niet, maar we doen net alsof. U ziet die bezem, ik kan die bezem niet door mijn gedachten veranderen, omdat ú die bezem ziet als bezem. Nu bent u allemaal weg. Ik denk aan die bezem als een ficusplant. En als ik m'n ogen doe, kan ik de bladeren af gaan stoffen. De bezem is weg. De ficus is er voor in de plaats. Waarom? Omdat eenvoudigerwijze het óverbrengen van energie voldoende is om uit de bestáánde materie nieuwe, totáál nieuwe materiële samenstellingen te bouwen en het toevoegen van energie daaraan zelfs voldoende is om levensprocessen mogelijk te maken.

Ach, u hebt allemaal dat verhaal wel eens gehoord van die ingewijden, hè. Er waren een paar pelgrims op zoek naar een grote meester ergens in Tibet. En ja, ze waren uitgehongerd en ze wisten niet hoe of wat. En daar komt iemand hen tegemoet -ze dachten dat het een gewone reiziger was, nietwaar, wisten zij veel. Ze dachten dat een ingewijde zweefde en die man liep gewoon. Nou ja, zo is het ook zo: sommigen denken dat een koningin heilig is. Hè, en dat mag je ook denken, maar het is niet helemaal zo. Zodra ze dus voor het publiek komt, dan spreekt ze haar Claus, dan speelt ze haar rol; daarachter is ze ook een gewoon mens.

Maar goed, die man zegt: wat zitten jullie hier? Ja, we zijn uitgeput en we hebben honger. Die man wijst op een rotsblok, dan zegt 'ie: nou, waarom eet je niet? Ze zaten hem zo aan te kijken. Toen ze hem aankijken, toen zei die: kijk nou nog een keer en eet. Toen keken ze en toen zagen dat het champa is. Champa is een mengsel van vet, vlees, meel en nog wat. En ze konden dus eten. Dat is een

verhaal over een ingewijde, dat al zo oud is, dat het zelfs al z'n stempel heeft gedrukt op bepaalde toch wat meer Westelijke boeken over de geheimen van Tibet en al dat andere. Ik meen zelfs dat een schrijfster als Alexander David Neal soortgelijke verhalen wel verteld heeft.

Wát was er gebeurd? De ingewijde was in staat om zijn visie van materie op te leggen aan de vorm van materie. Maar stel je nu voor dat je het allemaal kunt doen zeg. En dan vooral de dingen, die niemand kan zien. Iemand is ziek. Nou, dan kijk je er eens naar. Dan stel je je die mens helemaal gezond functionerend voor. En dat beeld neem je, je gooit je energie erin, je kijkt naar die mens, die mens is gezond. Hè, dat werkt nog beter dan magnetiseren en dat kan soms ook nog helpen.

Dus het is mogelijk om dergelijke dingen te doen. Maar wanneer een mens dergelijke dingen gaat doen, dan is 'ie niet meer zo erg afhankelijk van al die vormen om hem heen. Hij kan die vormen veranderen, nietwaar. Zit 'ie in de tweede klas in de trein, hij denkt: nou, ik wil eerste klas zitten, hè, dan denkt 'ie aan een afdelinkje, waar niemand zit en dan gaat 'ie daar rustig zitten. Zit 'ie ook op de kussens.

Zo simpel wordt dat. Maar als je niet meer sterk vormgebonden en vormafhankelijk bent, dan ga je ook niet meer aan jezelf denken als een gefixeerd wezen. Dan kun je zelf ook veranderen. Natuurlijk een reuze strop voor iedereen die denkt dat het schoonheidsspecialisme nog meer dan 10.000 jaar zal duren, maar na ongeveer 1200 jaar zal het wel afgelopen raken, denk ik.

Realiseer je gewoon dat vorm in feite niets anders is dan een hele hoop energie, die in bepaalde ruimtelijk begrensde wervelingen is opgebouwd en waardoor in de ruimte een beeld van materie ontstaat, dat herleid tot zijn wezen weer energie wordt.

Maar het heeft ook een tijd geduurd, hè. Nou ja, ze zijn een hele tijd bezig geweest om te zoeken naar het kleinste deeltje wat er bestond. Nou, dat maakte dat ze zeiden: wat wij daarover beweerden dat onzin was. We zeiden: ach, er zijn nog steeds kleinere deeltjes te vinden, maar als je érgens terecht komt aan de grens, dan ontdek je dat je geen deeltje hebt, maar een gewoon wervelend energieveld. Dat is dus onzin, toch is het zo. Nu beginnen ze het langzaam maar zeker te begrijpen.

Dus energie is er. Energie kan gehoorzamen aan elk veld dat t.a.v. die energie superieur en vormend optreedt. Onthoudt u dat nou maar. Dat is in de geest zo, dat kan ook in de stof zo zijn.

Maar wanneer eenmaal die wereld hier niet meer zo sterk door vaste vormen bepaald wordt, dan is het ook veel gemakkelijker om geestelijke werelden meer in je bewustzijn toe te laten. Op het ogenblik moet je een scheiding maken: dit is de droomwereld en dat is de werkelijkheid. En alles wat paranormaal is in die droomwereld, dat moet je ook nog wegduwen, want daar weet je geen raad mee. Dan is dat niet meer nodig. Dan kun je dus langzaam maar zeker komen tot een synthese van het bestaan in de materie en het bestaan in de sferen. En wat er dan gebeurt, zou wel eens een zeer sterke verandering in de aard, de kwaliteit en de mogelijkheden van het hele menselijke ras gaan betekenen. Er zullen wel mensen blijven, die het niet kunnen. Natuurlijk. Ze zullen door de anderen verzorgd en getroost worden. Maar het merendeel haalt het wel.

En daaruit zou je dan af kunnen leiden dat álles wat ik heb opgenoemd wat zich op dit moment aan het voltrekken is, dit wegvallen van vaste normen, dit, ondanks alles, terugkeren tot iets wat je vroeger minachtend mystiek genoemd zou hebben, dit weer zoeken naar de concrete innerlijke godsbeleving in plaats te gaan naar plaatsen, waar anderen zijn, die zeggen dat ze je God uitdelen zonder dat je er iets van merkt. Ál deze dingen zijn gewoon een téken voor een vernieuwing die zich afspeelt. En het is déze vernieuwing, waar zelfs een mens van vandaag moed uit kan putten. Het loopt niet allemaal zoals je wilt, ik weet het wel. En je voelt je vaak machteloos, niet in staat om zelf te bepalen wie of wat je bent, zeker niet wat je moet doen. Het verandert.

Grijp maar terug op jezelf. Vraag je díep in jezelf af wat je juist acht. Probeer dat nou maar waar te maken. Dan kom je in ieder geval een stáp verder. En trek je niet zoveel aan van wat er buiten je gebeurt. Het gebeuren buiten je is voor een groot gedeelte gefixeerd; dat kún jij op dit moment niet veranderen. Zomin als je bijvoorbeeld op dit ogenblik in staat bent een, twee, drie je eigen karakter en kwaliteiten e.d. te veranderen. Er zal een tijd komen dat het kan, nu kan het niet. Maar álles wat nu gebeurt, inclusief alle conflicten die er zijn, inclusief alle zorgen en ellende die je hebt, ja, zeker ook het stapje minder, hè, dat je moet doen, al is het alleen maar, omdat anderen voortdurend graag toch hun stapje meer willen behouden.

Al die dingen bij elkaar zijn maar de symptomen van een vernieuwing, die zich aan het voltrekken is. Een vernieuwing zelfs al over een jaar of zeven, acht veel dúidelijker naar buiten gaat breken. Een vernieuwing, die zeker niet de geestelijke bevrijding van de wereld gaat betekenen binnen voor u afzienbare tijd. Maar die in ieder geval betekent dat uw bestaan op aarde in deze tijd onder deze condities mét deze beperkte mogelijkheden en al deze wonderlijke omstandigheden bijgedragen heeft aan een bewustwordingsmogelijkheid, die óók voor u later zal kunnen gelden, maar die zeer zeker betrekking heeft op het geheel van de mensheid en álle geest, die ooit mens is geweest. En ik geloof dat dát dan toch een hoopgevende situatie is, waardoor je misschien wat meer vrede kunt hebben met de dingen, die anders zo onverteerbaar lijken.

En daarmee wil ik mijn betoogje beëindigen, maar misschien hebt u commentaar of vragen. Gaat u gang.

❖ *Die mensheid zal zich wel heel anders zich op moeten stellen, minder egocentrisch moeten zijn. Mijn buurman heeft een mooie bungalow en hij denkt: kom, ik maak er een grot van. Hè, ik denk materialiserend en ik breng het weer in een ander stukje terug.*

Het heeft weinig zin om dat te doen, wanneer de buurman van jou dan onmiddellijk een oud wrak maakt (gelach).

❖ *Ja, dat begrijp ik wel, maar het is op die manier, hè.*

Het is iets, waar je naar toe moet groeien, ik heb het gezegd.

Maar zelfs op het ogenblik is de vernietigingsdrang, die we bij heel velen zien éigenlijk een protest. Niet een protest zoals men denkt tegen alles wat ze níet hebben, maar tegen hun ónvermogen met zichzelf te leven, zoals ze zijn.

En dát zal zelfs in betrekkelijk korte tijd kunnen gaan veranderen. Ik denk dat wanneer u tien, twaalf jaar de tijd heeft, er bij heel veel jongeren onder u en ook jongeren, die nu nog allemaal in de kinderschoentjes rondlopen en alleen pa en ma pesten, die verandering tóch te zien zal zijn.

Er is iets aan het veranderen. Maar wat de meeste mensen vergeten, is dit: wanneer een bestaand evenwicht veranderd moet worden, is het onvermijdelijk dat die verandering tijdelijke schijn van chaos veroorzaakt, omdat zónder dit de verandering van evenwicht niet verwezenlijkt kan worden. En dát is wat zich op het ogenblik maatschappelijk afspeelt. Voldoende?

❖ *Maar dat is dan in de loop van de geschiedenis diverse malen gebeurd of heb ik het mis?*

Nee, je hebt het helemaal niet mis. Dat is inderdaad in de loop van de geschiedenis véle malen gebeurd. En wanneer we die revoluties nagaan, dan komen we tot de meest krankzinnige ontdekkingen. Bijvoorbeeld: Mû gaat ten onder aan zichzelf. Waarom? Het is een jagersmaatschappij voornamelijk en het maakt zich ideaal van het doden, maar daardoor komt het steeds dichterbij zelfdoding. De vluchtelingen daarvan zijn de Atlanten. Oorspronkelijk vissers en landbouwers. Later zich ook technisch en voor een gedeelte, zoals u het zou noemen, occult ontwikkelen.

Ze krijgen een betrekkelijk korte tijd van hoge cultuur én denken nu dat ze meer zijn dan anderen. Daardoor gaan ze ook onderling om de rang vechten. En het resultaat is de ondergang van het eerste deel van Atlantis. Overblijven de tien rijken. In de tien rijken vorsten, die het dan officieel met elkaar eens zijn en het eens per jaar heel plechtstatig komen bevestigen, terwijl ze ondertussen bezig zijn elkaar in stilte te wurgen en elkanders volken af te pikken. Het resultaat is wéér dat wapens ontwikkeld worden. Deze wapens veroorzaken níet

de ramp voor de gehele wereld, maar wel voor Atlantis. Tweede Atlantische rang en wat blijft over? Alleen de koloniën.

De koloniën zijn niet in staat om zich aan te passen. Dientegevolg wordt een déél van hetgeen zij kunnen geven opgenomen door de volkeren. Een deel wordt verder gedreven door de gevluchte slaven, nog van Atlantis ook, die een enorme reis hebben gemaakt.

Maar daarmee stichten ze eigenlijk nieuwe begrippen, nieuwe denkbeelden. En de beteren onder die atlanten, die nog weggekomen zijn, vertonen zich plotseling als geestelijke leraren. Vorst, koningen, en priester, koningen e.d. Daardoor zien we opééns de gehele cultuur veranderen in twee gebieden. Het eerste gebied is zeg maar rond de huidige Amazones tot in de bergen toe. Het tweede gebied is het gebied rond de Middellandse Zee. In mindere mate zien we een priesterlijke ontwikkeling ontstaan, ook rond diezelfde tijd, die zich dan concentreert in het ruïdisme. Een vorm waarin witte en zwarte magie op een wonderlijke wijze vaak verweven zijn. En dáár zien we dan in het noorden ook weer een cultuur, die daardóór wordt bepaald.

Wanneer we dan weer verder gaan, dan zien we dat, zodra een rijk tot een té grote macht komt, het eigenlijk valt doordat het niet meer in staat is zichzelf te beseffen. Dat gebeurt bijvoorbeeld Egypte, dat gebeurt later Griekenland, dat overkomt Rome en kort daarop ook Byzantië. Maar in ál deze gevallen - en dát vergeet men wel eens - zijn er résten van die culturen overgebleven. Om u een voorbeeld te geven: uw éigen recht is nog gebaseerd op het Romeinse recht. Uw visie van filosofie en denken, ja, zelfs uw kérkelijk denken, is voor een groot gedeelte nog bepaald door datgene wat in het keizerrijk der Romeinen bestond. Een groot gedeelte van uw filosofie, maar ook van uw alchemie, wordt mede bepaald door datgene wat bestaan heeft in Griekenland. En ja, de grote bibliotheek van Alexandrië is dan wel vernietigd, maar de overleveringen daarvan

zijn blijven bestaan en hebben bijvoorbeeld weer in de kalifaten een bijzondere nádrúk gelegd op de kennis van de ouden plus de ervaringen, die men in de eigen tijd deed. Was aanleiding tot het ontstaan van de alkimaëa. Een werk van zeer vele boeken door een bekend geleerde, die daar eigenlijk de chemie en de alchemie in behandelt. We zien dat de astrologie ineens weer opleeft, maar nu in ándere vormen. Vormen die zo inténs zijn, dat ze hun uitstraling hebben ook naar bijvoorbeeld voor en achter Indië. En daar aanleiding zijn tot grote veranderingen van de sterrenwaarneming. En zelfs in een tijd, waarvan je denkt: is die invloed wel denkbaar. Zo snel is dat gegaan. Want Akbar de Grote bijvoorbeeld, die heeft ook al dergelijke dingen ingericht.

Wanneer je dat allemaal zo bekijkt en je gaat dan kijken wat er bijvoorbeeld gebeurd is in delen van Midden-Amerika, delen van Zuid-Amerika, de trek verder uiteindelijk resulterend in het bekende Mexico door de mensen meestal toegeschreven aan de Inca's, maar in feite meer een azteeks-tolteeks geheel.

Wanneer we al die dingen bij elkaar gaan vatten, dan zeggen we: ja, elke keer stort er een cultuur of beschaving in. En wel op het ogenblik dat ze niet meer in staat is zichzelf te beseffen voor wat zij is en te blijven uitgaan van de beginselen waardoor ze tot stand kwam.

Maar élke beschaving laat iets na. En dat is datgeen wat wordt óvergedragen, wat wordt nagelaten. Wat eigenlijk de komst van het nieuwe bepaalt. Om u een voorbeeld te geven, nog één en dan ga ik deze beantwoording afsluiten, anders wordt het een heel verhaal. U hebt gelijk, het is het eigenlijk al, hè, maar ja, het is toch redelijk interessant, nietwaar.

Dan zien we bijvoorbeeld dat het denken van de Romeinse proconsuls bepalend is voor de handelwijze van de zogenaamde Meyer Pippijn. En dat deze die begrippen plus kerkelijke begrippen, die voor een gedeelte ook uit Rome komen, zózeer inhamert aan z'n kinderen, dat Karel later de Grote wordt genoemd en dat was heus niet vanwege z'n omvang.

Ik wil maar zeggen: alles staat met elkaar in verband. Er zijn interrelaties aan te tonen, waarbij vergane culturen later weer opduiken. En vormen, die van leven, van denken, van rekenen zelfs, die men volledig begraven acht, omdat ze stammen van rijken als Ur of misschien (de rest van de tekst ontbreekt).

VRAGENGEDEELTE

Goedenavond vrienden. U vraagt en wij proberen te antwoorden, proberen. Persoonlijke vragen krijgt u toch geen antwoord op, die moogt u dus stellen. En wat hebben we verder nog? O ja, schriftelijke vragen gaan voor, juist. Nou, dan gaan we.

❖ *Wat is de betekenis van de lans van Longinus?*

Ja, wat is er de betekenis ervan? Het zou de lans zijn, waarmee de zogenaamde doodsproef genomen zou zijn op Jezus aan het kruis. En degene, die het deed, was de Romeinse hoofdman, Longinus; vandaar de lans van Longinus. Of 'ie werkelijk nog bestaat, is een heel grote vraag. Maar het werd heel vaak gezien als

een mágisch symbool. En het is in bepaalde vormen, ook van christelijke magie eigenlijk gehanteerd als een half goddelijk, half fallisch symbool. Het werd gebruikt als een staf van macht. In dit verband zou dit ook een rol hebben gespeeld bijvoorbeeld in het derde rijk bij de daar gebruikte magie. Hadden ze daar ook.

Nou, wat hebben we verder nog? Eens kijken, het is verder iets, wat dus een rol heeft gespeeld bij de graallegende. Hè, daar zou 'ie dus behoren aan de heren, die daar de graal bewaakten, al dan niet in een burcht. En men beweert ook dat ze als bijzondere relikwie erg veel verdienste heeft gehad in de vroege middeleeuwen, maar dat durf ik niet te bevestigen. Is dit voldoende?

❖ *Wat was de betekenis van de druïden en wat is die eventueel nu?*

Ja, wat is de betekenis van de druïden. (onverstaanbaar). Kan ik net zo goed zeggen: wat was de betekenis van uw grootvader, hè? Zonder hem zou u er niet geweest zijn. Maar ja, niet zoals u nu bent. Maar je zou het misschien het beste zo kunnen zeggen: de druïden zijn de bewáárders geweest van heel veel oude kennis, punt een. Punt twee: ze zijn priesters geweest, die niet alleen werken met sommige vormen van magie, niet altijd de beste, maar die bovendien ook paranormale vermogens hanteren.

Ze waren onderwijzers, ze léerden de mensen bepaalde dingen. Ze hadden de speciale ták van de druïden, het waren een soort barden. Deze brachten niet alleen de liederen en de heldendaden en ook de godslieder, zoals men zei, maar ze brachten daarnaast vaak feitenmateriaal.

En de Orde van Druïden als zodanig functioneerde lange tijd als berichtendienst, waarbij het wel verwonderlijk is dat men berichten uit Duitsland en uit bijvoorbeeld Denemarken wist over te brengen tot in Wales toe. En dat in een zó korte tijd, dat niemand de reis zou hebben afgelegd. Kennelijk speelde telepathie daar een grote rol bij. Voldoende?

❖ *Wat is de invloed van de maanstand en dan bedoel ik vooral de volle maanstand op de menselijke geest?*

Nou, de volle maan heeft dus op de menselijke geest maar weinig invloed, maar ze heeft over het algemeen wél enige invloed op de interne secreties, dus de klierwerkingen bij een mens. En als zodánig kun je dus zeggen dat elke mens door de maanfase wel beïnvloed wordt, ja. Dan kun je véerder nog stellen dat het licht van de maan - dat is heel iets anders - doordat het een gepolariseerd licht is, voor bepaálde mensen bovendien nog een soort psychische triggerfunctie heeft, zodat het zien van het licht van de volle maan, bijna volle maan, voor hen betekent dat ze onrustig worden, dat ze op een bepaalde manier gaan dromen, dat bepaalde onderdrukte processen tijdelijk vrijkomen. Voldoende?

❖ *Zeer geachte intelligentie: (gelach) is het de volle waarheid dat wijlen Johanna Janske Gorissen, geboren te Waalberg in 1929, op 23jarige leeftijd van haar ziekte is genezen door één of meerdere verschijningen van de heilige maagd Maria, de moeder van Jezus?*

Het spijt me, maar dat kan ik niet bevestigen of ontkennen. Ik ben namelijk van dit geval niet op de hoogte en ik ben ook niet in staat om dat zo heel snel even na te vragen. Dít wil ik wel zeggen: wanneer bepaalde geestelijke kontakten ontstaan, dan zullen ze vóoral bij religieuze of sterk bevooroordeelde mensen heel vaak een vorm aannemen overéénstemmende met hun verwachting. Ik weet bijvoorbeeld het geval van Bernadette, hoe heet ze ook weer, (onverstaanbaar) geloof ik, hè, ja. En die dame die zag dus op de heilige maagd. Maar het gekke is: zij beschréef een

heilige maagd zoals die betrekkelijk primitief in een kerkje ongeveer tien kilometer, vijftien kilometer buiten de woonplaats was afgebeeld. M.a.w. ze beschreef niet iets wat ze reëel zág, maar ze projecteerde een beeld dat ze in de kerk had gezien óp iets wat ze waarnaam. En ik neem aan dat dat in vele gevallen zo zou zijn. We weten dat kontakten met onze wereld en vooral de hogere van onze wereld, onder omstandigheden ook bij een mens genezing e.d. tot stand kunnen brengen. Dus waarom zouden we zeggen: het is niet waar?

Ik kan eenvoudig geen oordeel uitspreken hier, zeker niet t.a.v. het al dan niet reëel zijn van de heilige maagd, dus de moeder van Jezus, die daar verschenen is.

Ik wil graag geloven dat zij méénde deze vorm te zien. Wat de inhoud daarachter was, ja, dat kan ik op het ogenblik zonder nadere gegevens niet duiden. Ik hoop dat het voldoende is.

Het spijt me, maar ik kan natuurlijk wel 'ja' of 'nee' gaan zeggen. Maar als ik het zelf niet weet, is beter om tegen u te zeggen dat ik twijfel. En een achtergrondje te geven wáárom die twijfel bij mij zou bestaan.

❖ *Zeer geachte intelligentie: indien het u mogelijk is, wilt u dan alstublieft in contact treden met wijlen padre Pio en voor ons allen op zijn voorspraak bij de Heer genezing te verkrijgen. Bij voorbaat onze dank.*

Ja, neem me nou niet kwalijk, hè. Sturen jullie een telegram naar Washington, als je iemand in, laten we zeggen, Schiedam wil bereiken. Maar ja, toevallig ken ik deze man, is een ontstellend leuke man, onder ons gezegd en gezwegen. En ik weet dus wat 'ie op aarde heeft gedaan. En ik wil dus deze algemene oproep wel overbrengen, als ik hem toevallig zie.

Maar wáárom bent u eigenlijk zo bescheiden? Als u nou werkelijk denkt aan die padre Pio en u doet dat héél intens, denkt u dat 'ie dat niet zal merken? Juist zo iemand als hij, die voor iedereen en alles altijd heeft opengestaan. Die hoort u heus wel. En dan kunt u véél beter vertellen wat u wilt dan wanneer ik hetgeen, wat ik nou toevallig meen af te lezen, nog gaan voegen bij het verzoek dat ik heb gekregen. En dan tegen de man bovendien nog moet zeggen: ja, weet je, ik kom door een medium door en daar krijg ik die vraag. Hè, ik weet dat 'ie nou niet meer zegt: o, foei, dat is van de duivel, dat heeft 'ie wél geleerd. Maar dat 'ie het leuk zal vinden, kan ik mij toch niet voorstellen. Dus ik zou zeggen: ik zal het overbrengen, maar probeert u het alstublieft zelf, het is veel beter.

❖ *Hoeveel levens of incarnaties hebben we zoal achter de rug; bestaat er een bepaalde logische volgorde of cirkelgang in incarnaties, en zo ja, is het mogelijk om die voor jezelf te ontdekken?*

Hoeveel incarnaties ieder hier afzonderlijk achter de rug heeft, kan ik met grote moeite misschien wel constateren, maar het zou een half uur vragen om iedereen afzonderlijk te vertellen. Laat me het zo zeggen: degeen, die hier het jongst is, dus die minste incarnaties in menselijke gedaante achter de rug heeft, is zes maal geïncarneerd. En de hoogste, die loopt over de 200, die is nog niet verder gekomen (gelach).

Dus dat wat betreft aantallen, dat loopt nogal uiteen.

Nu zegt u: is het een cirkelgang? Ja, in zekere zin wel. Incarnaties zijn in feite in een bepaalde wereld projecteren van dát deel van je eigen persoonlijkheid, waarmee je geestelijk nog geen raad weet. Daar komt het op neer.

In de hoop dat het daardoor ervaring genoeg op zal doen om in het geestelijk geheel juist te passen, zodat je weer een stapje verder kunt gaan. Wat overigens alleen vergelijkend gebruikt kan worden, een stapje verder gaan.

Nou, of het logisch is, of er een logische volgorde is. Ja, voor een mens is het gemakkelijker om het aan te nemen, maar u moet één ding onthouden: zodra je dus in een geestelijke wereld bent, is de tijd niet meer zoals voor u een beweging waaraan je onderworpen bent, maar het is een lijn, waarop je bepaalde punten kunt uitkiezen. En het is dus heel goed mogelijk dat u overgaat en dat u zó hels bent, hè, dat u terugkomt als een ruiter bij Atilla de Hun. En dan als u die ervaring achter de rug hebt, dan zegt u: laat hun het hunne, geef mij het mijne en dan komt u misschien weer terecht in de 20ste eeuw of zo. Dus er is géén onverwispelijk vaste volgorde. Maar vanuit een menselijk standpunt zul je altijd teruggaan in chronologische orde. En waar dat aan ligt, weet ik niet precies hoor. En wanneer je vooruit zou kunnen gaan - het is mogelijk, maar niet altijd - dan zul je ook ontdekken dat je alleen die fasen erkent, die chronologisch het dichtst bij ligt. Ik vermoed dat dit te maken heeft met het menselijk begripsvermogen, maar zeker weten doe ik het niet. Voldoende?

❖ *Wanneer gaat een geest in het lichaam wonen, is dat al in het begin van de conceptie, bij de geboorte, of zelfs ná de geboorte van een mens?*

Ja, wanneer gaat u verhuizen. Als het huis in aanbouw is, wanneer het in redelijk bewoonbare staat is, of wanneer die drooggestookt is. Ja. Dat ligt eraan. Maar er zijn algemene regels voor. En de meest algemene regel is deze: je bent van het begin af aan bij het geheel en de opbouw betrokken, maar je woont er niet; je leeft nog in je eigen wereld. Ongeveer de derde, vierde maand begin je met het oversluieren van de moeder. Dan ga je dus steeds meer indringen in de áura van de moeder. Gemiddeld de vijfde à de zesde maand word je steeds meer één met het lichaam. In de zevende maand kan worden gezegd dat de geest zich daar volledig in gevestigd heeft. En ná de geboorte komt het maar zelden voor. En dat is ook begrijpelijk, want een niet bezielde lichaam, nou ja, dat is alleen maar een teleurstelling, hè. Maar verder niet.

Dus er móet een bezieling aanwezig zijn. Dat betekent dat de geest in grote máte één moet zijn met dat lichaam.

Het gebeurt wel dat die persoonlijkheid nooit geheel erin komt. Dan hebt u te maken met iemand die wél lichamelijk functioneert, maar vaak erg ónbeholpen of ónvolledig. Zijn bepaalde vormen van autisme, die er ook uit voort kunnen komen. Maar wanneer de persoonlijkheid volledig integreert in het lichaam - en er zijn geen lichamelijke fouten -, dan herstelt het zich in dergelijk geval dus betrekkelijk snel. Voldoende?

❖ *Is het schadelijk voor mensen, die net zijn overgegaan, dat nabestaanden ernstig schrikken van het aanschouwen van hun lijk?*

Nou ja, dat ligt eraan. Natuurlijk, als ze vroeger knap zijn geweest, dan is het een schok, ja. En als je toch gewend bent, dat ze een beetje van je schrikken, nou ja, dan valt het niet meer op, hè. Nee, maar zonder gekheid, wanneer dat lichaam boven aarde is, zoals dat heet, dan ben je over het algemeen zelf nog in de buurt. Het gebeurt maar héél zelden dat je weggaat en die relatie helemaal verbreekt voordat dat lichaam op een of andere manier volledig aan het ontbinden is of op een andere manier in ieder geval buiten de openlijkheid is gekomen. En dat betekent dus dat je dan ziet, wat er gebeurt en waarom het gebeurt en dan schrik je er niet van, hè. Vind je het hoogstens vervelend.

Nee, het meest vervelende is dus eigenlijk, wanneer je - en dat moet u denken, wanneer je nou al een tijdje over bent, hè, zo een paar maanden bijvoorbeeld -, dat de mensen voortdurend je proberen terug te halen. Dat is erg vervelend, want, nou ja, stel u zelf nou voor: de melk staat op, u hebt wat in de oven staan. En nou komt er voortdurend iemand aan de telefoon, die alleen maar wil weten hoe het met je gaat. Dan word je toch gek, want je melk kookt over, nietwaar, wat in de oven staat verbrandt en dan kun je weer helemaal opnieuw beginnen.

Juist die eerste tijd ná de dood heb je als geest een soort leerproces door te maken. Je moet een beetje loskomen van denkbeelden, die je op aarde hebt gehad. Je moet leren eigenlijk hoe je je beweegt in een wereld, waar je in elke gedachte ook meteen een stuk werkelijkheid wordt.

En daarvoor heb je gezelschap, je hebt een tijd van rust. Dan kunnen ze je gelukkig niet storen, waarin je a.h.w. bespiegelend je leven nog eens een keertje waardeert. Maar in die tijd van leren gestoord worden, dat is erg vervelend. Dat is schadelijk. Veel minder dan dat iemand zegt: verrek, hij is dood. Dan denk je: ja, dat weet ik allang, nietwaar, vertelt niets nieuws. Duidelijk?

Dus maakt u zich geen zorgen. En bovendien, iedereen die dood gaat, krijgt een eerlijke kans hoor. Alleen degeen, die wegloopt voor de waarheid, die komt terecht in iets, wat men een duistere wereld noemt. Haalt u dat er maar bij.

❖ *Hoe ervaart een geest de rooms-katholieke wereld als telkens weer een mis voor hem op te dragen; (onverstaanbaar)*

Nou ja, nee nee, toch niet. Kijk, het is over het algemeen een beetje algemeen, en het is ontzettend goed bedoeld. En bovendien, ja, een mis, die beleefd wordt door de mensen is ook nog een magisch gebeuren. Hè, dus er gaat een hele hoop positieve energie naar je toe, dus dan denkt zo'n geest: hé, wat doen ze daar, o, lekker mis (gelach). Dat is helemaal niet erg.

Dus ik geloof niet dat je moet zeggen: dat wordt als een storing ervaren hoor, helemaal niet. Nou, wie volgt.

❖ *Ik heb gelezen dat volgens de Kabbala Jehova het getal 5, 4, 3 heeft. Mozes heeft 3, 4, 5 als getal. Dat is bij elkaar opgeteld 8, 8, 8. Deze som '888' is het getal van Christus. Kunt u hierover iets vertellen?*

Heel erg weinig, want dan zou ik u eerst allemaal onderricht moeten geven in de Kabbala, de berekeniswijze en omzettingwijze, die nodig zijn. Maar laat ik het nou maar heel simpel zeggen: als je '888' zegt, hè, dan moet je dat nou politiek zien, anders denk je: van Agt, van Agt, van Agt (*minister president (red.)*)).

Maar we kijken nou maar gewoon zo: wanneer we die getalsleer gebruiken, dan doen we dat eigenlijk om essenties te ontdekken. En wanneer je dus zegt: Jehova is dat, Jezus is dat, dan is dat allemaal heel goed en heel mooi, maar het gaat er eigenlijk om: wát zit er in?

En wanneer je nu op het eindgetal '8' komt, dan heb je het in feite over het priesterlijke, let wel, niet over het scheppende, niet over het hogepriesterlijke, het treden voor God, maar voor het priesterlijke, de verbinding vormen tot.

En wanneer je dat zo zegt, dan is het dus heel erg aardig, dat je zegt: ja, als ik die bij elkaar pak, dan kom ik daar terecht. Maar als ik 3, 4, 5 heb, heb ik 12. 12 herleid ik tot 3. 12 is het getal van nieuwe genezen. 3 is het getal van de openbaring. Dan weet ik dus: Mozes is de openbaring van het nieuwe of de vernieuwing. Maar als ik dat bereken voor Jehova, dan ligt het wel een béetje anders, maar het komt toch op hetzelfde neer. Het is een ópenbaring en een

vernieuwing. Maar neem je nu Jezus, dan krijg je iets eigenaardigs, omdat dat getal '888' wordt genoemd. '888' kun je herleiden tot 24.

Op het ogenblik dat je 24 hebt echter, moet je verder gaan. En kom je tot 6. En 6 is het primaire getal van de mens.

En dat is héél typerend, want wat is nu het bekende getal van het beest?

❖ 666.

666, ja. M.a.w. dat wat Jezus is in éénvoud en door andere berekeningen kun je dat bovendien nog zeggen: in volledigheid. Dat wordt bij de zogenaamde anti-christ driemaal het menselijke aspect, herleid echter tot een 18 eerst en dan een 9. En nu is het 9 vreemd genoeg het hógepriesterlijke getal. Wat is dus de anti-christ?

De anti-christ is de figuur van de mens, die als priester voor God treedt en ánderen van deze bereiking uitsluit. Nou, leuk, hè. Ik bedoel om iets goochelen met cijfers kunnen we hoor, maar het zou te ver voeren om het allemaal door te zetten, dat begrijpt u wel. Moeten we met dat gemeet en ja, alles moeten we bij zijn. Nou, gaan we kijken of er nog meer is.

❖ *Kunt u iets ophelderen over Machupicchu, de stad, de oude berg, de stad van de grote raadsels; was zij een van de heilige steden van het incarijk en vermoedelijk het laatste toevluchtsoord van de inca's?*

Zij was een verlaten stad. Ja, een verlaten stad, dat moet je dan weer duidelijk maken. Dat hing samen met het geloof. Wanneer er bepaalde verschijnselen waren, verliet men een stad en trok verder en bouwde ergens anders een nieuwe op. Die verlaten stad, die is dan gewijd aan het verschijnsel. In dier voege was het een gewijde stad. Toen echter men zich terug moest trekken en moest vluchten, toen ging men weer naar deze steden toe. En het is heel waarschijnlijk dat Machupicchu dus een van de laatste vestingen is geweest, waarin dit front nog geprobeerd heeft zijn eigen leefwijze en bestaanswijze te continueren en sterker te zijn dan zijn vijand. Voldoende?

❖ *Wat is de remedie tegen Parkinson, de ziekte van Parkinson, wanneer reeds verlamming is ingetreden en de oorzaak psychisch is en de rolstoel het vooruitzicht is?*

Wanneer de oorzaak psychisch is, hebben we niet te maken met een ziekte van Parkinson. Ja, het klinkt weer een beetje gek hoor, maar wanneer het zuiver psychisch is, dan kan het namelijk genezen worden onder meer door hypnotische behandeling. Aangevuld door een hypnotische regressie-oefening om te kijken of er genoeg oorzaken voor zijn. En dan daarnaast door de voortdurende ínstraling, waarbij die instraling dan voornamelijk gericht moet zijn meestal op het kruinchakrum, daarnaast op het borstchakrum. Maar wanneer we te maken hebben met een écht parkinsonisme, dan hebben we te maken met een fálen van cellen zowel in de kleine hersenen als een falen van zenuwcellen, voornamelijk langs de ruggegraatstreng. Dit falen van zenuwen nu, dat is een kwestie die ook stoffelijk wordt veroorzaakt en niet alleen psychisch en kan dus wel verbéterd worden vaak door bepaalde stoffen toe te voegen, door de mensen dus kracht te geven.

Maar wat ze dan in de eerste plaats nodig hebben is:

- a) een júister dieet. Heel vaak ligt het begin van de fout mede in de leefwijze.
- b) Dan hebben we verder nodig een medisch behandelen, waarbij we rekening moeten houden met het feit dat niet alle geneesmiddelen de meest juiste

zijn. Maar er zijn enkele geneeswijzen voor, waarbij men van sporen uitgaat en die zijn over het algemeen wel aanvaardbaar.

Dan zou ik u ten laatste willen raden om in een dergelijk geval vooral längs de ruggegraat zéér sterk dus in te stralen, wat een goed magnetiseur doet, die ook sterk is. Hierdoor worden namelijk onderbroken zenuwsynapsen vaak weer gehecht. De neuronen, die los hebben gelaten met het kraagje, gaan weer een beetje krimpen. Ze sluiten weer aan. En daardoor is de reactie weer mógelijk, zij het dat ze nog niet volledig is. Maar de beheersbaarheid komt terug en door oefening kun je dan nog veel doen.

Daarnaast moet je proberen die kleine hersenen van veel energie te voorzien, dat is het enige wat je kunt doen. Want deze moeten zichzelf genezen, omdat je hier niet met specifieke instraling hier verder iets kunt bereiken. Moet je gewoon krácht aan geven en eventueel voordat je dat doet, een beetje afnemen. Maar ik zeg: dat zijn behandelingen, die je kun je alleen maar toepassen, wanneer dus een ervaren medicus de controle heeft. Omdat je zelf soms met de instraling een tijdelijke verbetering bereikt, die schijnbaar is, omdat de terugval daarna veel groter is. En er moet absoluut iemand zijn, die dat in de gaten houdt.

Dan kún je dus parkinsoninsme verträgen in ieder geval. D.w.z. dat je niet onmiddellijk naar de rolstoel gaat, maar dat je soms nog 20 jaar de tijd hebt.

Het wil in de tweede plaats zeggen dat, wanneer de vertraging eenmaal intreedt én je in staat bent om bepaalde zenuwverbindingen weer in orde te brengen, het lichaam ook de kans krijgt om defecte cellen enigszins te vervangen. Al gaat het betrekkelijk traag. En dan kun je na een aantal jaren dus van de stilstand weer teruggaan zelfs naar een verbetering, die dan ook perfect is en lichamelijk.

❖ *Spanningen, wat voor invloed heeft het op de geest?*

Dat ligt heel sterk aan de patiënt. Over het álgemeen kun je zeggen dat naarmate de mensen pessimistischer zijn of onder grotere druk staan, ze meer geneigd zijn om hun symptoom te gebruiken als een soort ontvluchtingsmogelijkheid en daardoor ónbewust zélf het geloof in de ziekte te versnellen.

❖ *En die aids, (onverstaanbaar), kunt u daar meer over zeggen?*

Ik kan er wel iets over zeggen, maar niet al te veel. Het zou in ieder geval een dieet moeten zijn, waarbij weinig of geen vlees wordt genuttigd. Wanneer er vlees wordt genuttigd, nooit gebakken. Men zou een overdaad aan vetten moeten vermijden. Wanneer men vetten gebruikt, gebruik dierlijke vetten; roomboter bijvoorbeeld of room. Dat zijn vetstoffen, die je over het algemeen makkelijk kunt verteren dan. Of gebruik plantaárdige vetten, die zeer licht verteerbaar zijn. Maar vergis je niet: voor veel mensen zijn plantaardige stoffen zwáár verteerbaar. Gebruik verder ongeschilde rijst, brood van de gehele korrel bijvoorbeeld, veel verse groenten. Alsjeblieft niet te veel koken. En dan kun je daarbij dan nog wel wat macrobiotische voeding gebruiken of als je er tegen kunt - want dat kan niet iedereen - dat helemaal doen, mits je zorgt dat je aanvullende sporen binnen krijgt en vitaminen. En dan krijg je daardoor een grote kans op verbetering, al is het alleen maar doordat je de vervüiling van het lichaam vermindert en daardoor meer energie voor andere processen overlaat.

❖ *Acht u acupunctuur niet geschikt?*

Acupunctuur acht ik geschikt om te helpen, níet om te genezen. En wel om de doodeenvoudige reden dat de acupunctuur gericht is op het herstellen van de levenskrachtstromingen en de balans tussen de twee levenskrachtstromingen. En

dat is altijd bevórdelijk voor een lichamelijke toestand. Dat geef ik toe. Maar deze zenuwkracht is vaak niet in staat om zonder meer de versnélde vervanging en vernieuwing tot stand te brengen, die nodig is. Dan zou een deel van die energie zelfs gebruikt kunnen worden zonder verdere behandeling om in feite het ziekteproces eveneens te versnellen, omdat dáár dan teveel levensenergie weer naar afvloeit. En ik geloof dat je dáár rekening mee moet houden en dat je dus nooit zegt: we kunnen het alléén met de acupunctuur zonder meer.

❖ *Zijn de golven van licht door u soms genoemd, gelijk of vergelijkbaar met de Heren van de Stralen; zijn de krachten zoals Michaël en Gabriël vergelijkbaar met de Heren der Stralen?*

Neen. U hebt het hier over de zogenaamde aartsengelen en misschien ook over de zeven engelen van de uren. Deze zijn niet de Heren der Stralen, maar ze hebben een aparte functie. Je zoudt hen kunnen noemen: heersers over het tijdsgebeuren plus de kráchten, die daaruit voortvloeien. Golven van licht, wanneer ze van zuiver geestelijke origine zijn. Er zijn er namelijk ook, die toch wel meer materiële bronnen hebben - meestal in het centrum van het melkwegstelsel. Dan kun je zeggen: nou, die golven, die komen inderdaad wel van de Heren der Straling in zoverre dat een kleur bij ons aangegeven over het algemeen duidelijk maakt dat alle krachten vallende ónder de Heer van een bepaalde straal met een bepaalde Heer van kleur vooral dus hier mede aanwezig is. Maar dan kun je Heer van Kleur nog niet zien als de veroorzaker zonder meer, alléén als de hoogstbekende gepersonifieerde harmonische factor, die daarin werkzaam is.

❖ *Zijn de Mercurianen bij u bekend; een soort hulptroupen, die van búiten dit zonnestelsel hier op aarde komen via telepatische kanalen, ook hier in Nederland; uit welke sfeer komen zij?*

Het is duidelijk dat ze niet van Mercurius komen, dat is wel duidelijk ja. In de tweede plaats zal het u duidelijk zijn dat ze zich niet kunnen bewegen in stoffelijke vorm tussen de mensen. Er zijn andere rassen, die dit wel kunnen. Deze groepen níet. Om ze hulptroupen te noemen, vind ik overdreven. Noemt men eerder zendelingen. Er bestaan inderdaad een aantal zendelingen, soms ook Venucianen, niet alleen Mercurianen genoemd, die in staat zijn, soms via een bepaalde versterker, gemonteerd in een station, waardoor hun boodschappen maar een bepaalde periode doorkomen, dus bóódschappen op aarde af te geven.

Maar dan moet u één ding níet vergeten: die boodschappen kunnen niet worden afgegeven in stoffelijke taal; ze worden uitgegeven in gedachten. En wanneer de kanalen deze ontvangen ontvangen, dan moeten ze éérst vertalen. D.w.z. dat je nooit de juiste boodschap krijgt, maar altijd iets wat er op lijkt, maar wat toch wel voor een groot gedeelte is opgebouwd door de ontvanger zelf. Er zijn éenkele gevallen bekend, waarbij de stemmen op de band komen, maar hier hebben we weer te maken met een ómzetting eveneens. En bij deze omzetting zijn altijd ménsen noodzakelijk. Dus het féitelijke signaal, waarop de band is vastgelegd, is nimmer diréct uit de ruimte. Wordt altijd vastgelegd via een mens, die dan dus als een soort onbewust vertaalstation wordt gehanteerd. En dat houdt in dat deze boodschappen nóóit 100% juist en daardoor ook nooit 100% betrouwbaar zijn.

Jammer is dat veel daarvan wordt aangevuld met denkbeelden van mensen, die ik zou willen omschrijven als wild-west sciencefiction. Voldoende?

❖ *Wat is de toekomst van Asania, Zuid-Afrika; zal zij onder beheer, bestuur van de negroïde bevolking vallen; zullen de blanken in een laatste krampachtige poging wellicht alle opgebouwde industrieën opblazen?*

Nou, daar zijn - Ristanzia, niet Asania, neem ik aan - er zijn heel veel dingen over te zeggen, maar het komt eigenlijk hier op neer. Op het ogenblik is een beperkt deel van de blanke bevolking tot dergelijke daden inderdaad in staat. En men zou bereid zijn dit te doen. Maar er is een betrekkelijk gróót gedeelte dat hier tégen is. Daar het dan ónmogelijk zou zijn enig verder beroep te doen óp de wereld, wanneer men zelf in nood verkeert, is het duidelijk dat men tot het opblazen van industrieën e.d. niet zal overgaan.

Men is bereid om terreurmethoden te gebruiken. Men is echter niet bereid zich te laten zien als een soort racist nog erger dan de nazi's indertijd.

Voor de rest is de ontwikkeling in Zuid-Afrika een heel moeilijke. In de eerste plaats hebben we te maken dus met de blanken, die eigenlijk uiteen vallen, zelfs op het ogenblik al in drie groepen.

De eerste groep is zéér sterk racistisch getint en ziet de apartheid, waarbij men dan éventueel wel zogenaamde toegevingen wil doen als iets wat men álle middelen, zelfs met moord en doodslag zou moeten worden gehandhaafd.

Er is een tweede partij, die als gematigde blanken zou kunnen omschrijven, of witmensen, als u het liever hebt. Deze zijn ervan overtuigd dat dus de gekleurde bevolking méér kansen moet hebben, maar wil deze kansrijkheid toch wel verbinden aan het pijl van cultuur van beschaving volgens blanke normen.

Er is een derde, betrekkelijk geringe groep op het ogenblik, die wél bereid is te vechten voor alle mogelijkheden voor de gekleurde bevolking. En daarbij dus álles wil doen om vooral huisvesting, opvoeding en mogelijkheden tot werken te verbeteren. Deze laatste twéé groepen zullen nóóit het eens kunnen zijn met een poging om gewelddadig de laatste mogelijkheden van de kleurlingenbevolking om zichzelf omhoog te werken, teniet te doen.

Het jammere is echter dat we onder de gekleurde bevolking, hoe begrijpelijk dan ook, groepen hebben gekregen, die niet meer inzien dat je, zonder jezelf te verliezen aan een blanke cultuur, wel degelijk gebruik kunt maken van de kennis, die de blanken bereid zijn je te verschaffen. Zij zouden door het bereiken van grotere vakkennis, grotere vaardigheid, grotere kúnde op allerhand terrein ongetwijfeld binnen korte tijd zeer veel kunnen gaan betekenen, wanneer ze niet allereerst zouden willen proberen de blanken het hunne af te nemen. Want dat zien de blanken als hun recht en de blanke wereld is geneigd hen daar in beperkte mate gelijk in te geven. Zou men zich náást de blanke manifesteren, aantonen dat men even goed is in bedrijfsvoering, in het ontwerpen van machines, plannen, het beheren van industrieën enzovoorts, noemt u het maar op, als die blanken. En zou men kunnen doorzetten dat men een gelijkwaardige beloning krijgt, dan zou al heel snel, dacht ik, een versmelting plaatsvinden met een déél van de blanken, terwijl juist de harde mensen, en helaas zijn dat heel vaak boeren, - ofwel ten onder zullen gaan aan hun strijd, dan wel zich zullen terugtrekken uit hun land, waarin zij zich dan niet meer kunnen handhaven onder voor hen nog houdbare omstandigheden. Ik hoop dat het een voldoende uiteenzetting is, hij is maar kort hoor. Maar u kunt natuurlijk een hele hoop over gaan zeuren, want dan hebben we ook nog te maken met de kerken. Hè, het is namelijk heel gek, er is een kerk, die zegt: Christus is voor iedereen geboren, maar bij ons mogen alleen de blanken binnen. En die andere kerk, daar mogen

alleen de kleurlingen binnen. Er zijn er ook nog die zeggen: ja, maar de blanken, die heeft God geschapen om te zorgen voor de kleurling, dat is zijn jongere broeder. M.a.w. je mag hem op zijn mieter geven zoveel als je maar wil, want daar wordt 'ie wijzer van.

Ja, en, nou ja, laten we daar niet over praten en over kerken beginnen, het is verschrikkelijk, joh, blijft er een ruïne over.

❖ *Weet u of er iets te doen is aan een beknelde zijde, veroorzaakt door een hernia, die dus verlamingsverschijnselen veroorzaakt, wanneer operatief ingrijpen én massage niets uithaalt, operatief ingrijpen ook niet mogelijk is, massage ook niet.*

Ja, ik zou zeggen: operatief ingrijpen in deze gevallen altijd het laatste waar je naar moet kijken, omdat dán heel vaak fouten en vergroeiingen ontstaan, die nooit meer ongedaan gemaakt kunnen worden. Aangenomen dat die niet aanwezig zijn, dan komen we terecht bij de manipulatie, de oscilopathie e.d.

En dan moet u dus naar iemand gaan, als het éven kan iemand die bereid is om dus de héle ruggegraat in zijn opbouw te constateren en dan door manipuleren van een aantal wervels tegelijkertijd, - om de week bijvoorbeeld, misschien zelfs om de maand -, langzaam weer die normale zaak op te bouwen.

Het is dán mogelijk om de beknelde zenuw vrij te maken, de verschijnselen zullen verdwijnen. Maar de ruggegraat blijft nog, zélfs voor onverwachte bewegingen, kwetsbaar ongeveer een jaar, anderhalf jaar nadien. Voldoende?

❖ *Het is dus chiropraxie of manuele therapie?*

Ja, manuele therapie, chiropraxis, hoe heet het allemaal, hè. Dus daar kun je wel gebruik van maken en dat is meestal in dergelijke gevallen nog wel de beste weg.

❖ *De hele wervelkolom is dus kapot bestraald door bestraling aan kanker.*

Dat maakt de zaak veel moeilijker. Desalniettemin zou ik een deskundige onder vermelding dus van deze gegevens toch laten nakijken of er iets aan is te doen. En ik meen dat je dan in ieder geval de zogenaamde 'snapmethode' moet proberen te vermijden. Vandaar dat ik al direct wees van de opbouwmethode, die mijn inziens voor de (onverstaanbaar) geval het beste is.

Ik mag daar niet veel verder op door gaan, anders komen in zuiver persoonlijke situaties terecht. En dan mág het niet, hè, dus eh....

❖ *De beelden in de oude Zuid- en Midden-Amerikaanse culturen (onverstaanbaar). Kunt u misschien zeggen waarom.*

Ja, ik kan het proberen om te verklaren. Maar moet u één ding onthouden: in de eerste plaats: de heersende kaste van ál deze volken bestond uit krijgers. De tweede kaste uit administrateurs. En al wat er onder stond was lágere kaste en behoorde dan tot de handeldrijvers, afijn, noem ze maar op, de boeren, wat je ook maar verder had. En de slaven stonden dáár weer onder.

Het is duidelijk dat krijgshaftigheid erg belangrijk was. In de culturen en dat vinden we bij de tolteken bijvoorbeeld weer sterker dan bij de azteken - en er zijn nog wel andere stammen te noemen bij wie het nóg erger was -, was het dréigen op zichzelf zelfs een ritueel. Een ritueel dat bijvoorbeeld ook bij bepaalde balspelen en bepaalde worstelspelen werd gebruikt. Zoiets als het ritueel eigenlijk elkaar imponeren wat je nu nog vindt bij de sumoworstelaars. Ook dit draagt dus al bij tot de visie die je hebt van een God.

Die God is iemand die imponeert, hij is iemand die agressief is. Verder is hij iemand, die in verband staat met de natuur, de natuur is wreed. Zeker voor bergvolken is de natuur buitengewoon wreed soms, dat weet u ook. En dat pleit er dus weer voor dat hun béeld van die goden, de wreedheid, maar ook de vormgelijkheid met bepaalde elementen niet ontbeert.

En dan ten laatste: er zijn raciale herinneringen, mede met bepaalde godsvormen, (onverstaanbaar) bijvoorbeeld, hoe heet die andere, (onverstaanbaar) en nog wat. Die gewoon dus een raciale herinnering zijn van vreemdelingen, waarmee u te maken heeft gehad.

En dan komen we op een heel gek punt terecht. Maar er zijn vroeger nogal eens landingen op aarde geweest. Toen waren er minder mensen, nietwaar. Ze snapten het nog niet zo goed, dus je kon wel eventjes op aarde gaan kijken naar de apies. En dat deden ze ook en soms wilden ze voeren; ze wilden ze helpen. Dergelijke figuren zijn dan godsfiguren geworden, maar omdat ze niet wilden worden lastiggevallen, dat is ook wel de neiging om áf te weren, hè, niet in de buurt. Misschien in enkele gevallen, wanneer 'ie te agressief werd, hebben ze er ook iets tegen gedaan. Het schijnt dat een déél van die gestalte eveneens weer een vorm heeft gevonden in die godenbeelden.

En dat is niet zo gek als u denkt. Want vraag u zich af, waarom in openbaringen bijvoorbeeld een adelaar, een leeuw enzovoort met het gelaat des mensen worden genoemd. Of waarom sfinxen en bepaalde godenbeelden bestaan, waarbij óf het gelaat mens is óf omgekeerd de kop dier is en de rest. Ik meen dat dit allemaal voortkomt uit de herinnering, die men uit dergelijke bezoeken heeft gehad. Gestileerd, aangepast aan datgene, wat men over zijn eigen wereld kende, ongetwijfeld. Maar desalniettemin dus een soort herinnering, misschien een overlevering zelfs, die mede speelt bij het vormgeven van goden. En als je dan nog rekening houdt met de sociale structuur van de volkeren rond Zuid-Amerika en met de ópbouw, die die gemeenschappen hadden plus de hardheid van hun gebruiken, want er zijn nog al eens gekke dingen gebeurd ook en niet alleen door de priesters, dan kunt u zich realiseren dat godenbeelden al die facetten wel moesten gaan vertonen.

❖ *(onverstaanbaar)*

Ja, dat is een héle moeilijke vraag. Mag ik u een tegenvraag stellen? Is een poffertje nou een pannekoek of is het brood?

Erik van Denink is Erik van Denink. D.w.z. iemand, die óngetwijfeld bekwaam is, die óngetwijfeld denkbeelden heeft, waar de wetenschap het niet mee eens kan zijn, maar dat was bij Veliskovski bijvoorbeeld ook, maar die ze wél allemaal dwingt binnen een bepaalde these, die 'ie probeert te bewijzen. Dus dan wordt het heel gevaarlijk, want als ik nou 'ja' zeg, dan zegt u: dan heeft 'ie met de rest ook gelijk.

Maar ik wil erop wijzen dat overal tot in de bijbel toe, tot in de panishaden toe bepaalde omschrijvingen voorkomen die wijzen op vreemde wezens met eventueel technische beschavingen. En als u daar rekening mee houdt, dan moet u zeggen: wat dát betreft, heeft van Denink het dus mÍnder ongelijk dan degenen, die onderlegde mogelijkheid menen te moeten ontkennen. Mooi gezegd, hè. Ja, je moet altijd kijken hoe je het formuleert.

Nee, mag ik nou één raad geven, dat is misschien heel gek. Er zullen misschien zelfs ruimtevaarders in menselijke gedaante netjes aangepast en vermomd hier

tussen u doorlopen. En God weet het, nietwaar, zie een arturaan op de lijnbaan. Maar je weet het niet, trek je er ook niets van aan. Leef gewoon als mens, probeer als méns op dit moment volgens de omstandigheden van dit moment nou maar te doen wat menswaardig is. Valt vaak tegen hoor om dat te doen. En laat dan al die buitenaardse groepen maar hun gang gaan. Als ze zich melden is het tijds genoeg én dan nog moet u ervan overtuigd zijn dat zij bedoelen wat u begrijpt voor u erop in kunt gaan. En dat betekent dat je moet overwegen, tien keer moet controleren voordat je één keer zegt 'ja', oke? Ah, gemeen, hè.

Hadden we net al die mooie mannen uit de ruimte die de aarde voor zichzelf kwamen redden. Nou deugt er weer niks van. Nou ja...

(Schone Woord weggelaten)

Vrienden, we gaan zo langzamerhand sluiten.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen een goede huisgang en een gezegende nachtrust. Goedenavond.

Auteursrecht / Copyright

© Orde der Verdraagzamen. Alle rechten voorbehouden. De Vereniging "Orde der Verdraagzamen" verleent u hierbij toestemming teksten en documenten die door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" op het World Wide Web gepubliceerd zijn voor niet-commercieel gebruik te kopiëren, mits elke kopie die u van deze teksten en documenten maakt van het volgende copyright-kenmerk wordt voorzien: © Vereniging "Orde der Verdraagzamen". Niets in de door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" gepubliceerde teksten en documenten mag worden uitgelegd als verlening van enig recht aan u of anderen, met uitzondering van de hierbij gegeven toestemming tot kopiëren voor niet-commercieel gebruik.